

Rosenkranz
! Giulidenster
son morts

Trem Stopppard utilitza el Hamlet de Shakespeare com a teló de fons per mostar-nos la història d'irregularitats, secundàries, sortitives i vulnérables que els envolten. Són éssers que desorienten. Per aconseguir-ho, Stopppard agafa dos personatges de Shakespeare: Rosenkrantz i Guildenstern, a través dels quals busca profundir en el món de l'analogia, en el submón dels éssers secundaris, amb aquell toc frívol d'humor que solen propaginar els personatges que no se saben protagonistes; en certa manera, és aquella inconsciente amb la que actuen la que els fa entrañables.

En el text, Stopppard planteja la situació de dos personatges sortitives que es troben en un lloc determinat i al qual no saben per què hi han adaptat una proposta que proposen intentarem successuar sempre des del sentit de l'humor de la situació que viuen, des de la inconsciència i la solerat de Rosenkrantz i Guildenstern, però la solerat de la adaptació que implementen acaben ordenes. En anant a parar a simplement

que innocència, des del desvergonyiment.

Mentre l'Art Teatral, amb molts jocs i còntemtemporani, decideix del repertori clàssic i modernista (les grans intel·lectuals), avanya per l'autopista del luxe estels vestuaris cars i les dramaturgies que són vistes, són bones, tenen ofici. que són vistes. Es possible que el teló, queden darrere d'una escena i demostren que són vistes. Es possible fer-ho, funció. Voldríen sortir a escena i demostren d'un espai, d'una obra, d'un país, d'una comprenenre, volien participar d'una vida, treuen por, però es mantenen alegres. I volen ni tan sols saber si són mires. No poden comprendre per alçàr impreseclables. No poden justament personatges són uns arrellegats; i justament valgir creure que era, i és, important: Aquelles estituacions eren aquelles projectes, i valg pensar que la apareixer ja fa un any per engranar la perra 29 graciósa i també triste. A mi també se'm van raccòd d'un escenari buit aparcaven en Rata, en Balaou, la Gescua i l'Oriol. La situació en si és racó d'unes escenes que no tenen de teatre, que no tenen de teatre, i que no tenen de teatre.

Taduccio Mac B

Armau Martin, Anne

